

SM88

Ik huil om de mensheid

Ik heb net de documentaire *Mariupol: The People's Story* gezien. En ik heb gehuild. Ik heb gehuild om de mensen van Marioepol in Oekraïne. Want deze documentaire laat je het tot op het bot voelen. Het laat je de zinloze vernietiging van oorlog voelen alsof het je eigen geboortestad is die tot de laatste steen wordt verwoest.

Ja, ik geef het hier op dit platform [*LinkedIn*] vrijelijk toe: ik huil om de mensheid. Ik heb twee jaar onderzoek gedaan en ik heb een heel boek geschreven over de aard van het beestje: Homo sapiens, de 'wijze, moderne, denkende mens'. Maar als ik frontaal confronterende documentaires als deze zie, dan huil ik. Maar het gebeurt ook als ik alleen ben en jazz improviseer op de piano of luister naar de jazz- en popmelodieën die mijn ziel raken en mijn hart doen ontbranden. Dan laat ik het los en huil ik om de menselijke soort. En aangezien ik een levendige fantasie heb, zie ik toekomstige generaties exponentieel slechter af zijn dan de vorige. Kinderen die onschuldig worden geboren in een stervende wereld, zonder kans om nog ongedaan te maken wat al is gedaan.

Het doet me pijn om te zeggen, maar onze kinderen zullen, als we niet snel op wereldschaal in actie komen – en er zijn geen tekenen dat we dat van plan zijn – al tijdens hun leven aan den lijve ondervinden wat klimaatverandering daadwerkelijk betekent: langdurige droogtes, extreme stormen en overstromingen, verbijsterend hete hittegolven die weken en weken aanhouden, verwoestende bosbranden, watertekorten, massale migraties, grensconflicten, ongelijkheid, verdeeldheid, onverdraagzaamheid, systematische ineenstorting van de infrastructuur en oorlog.

De jaren 2023 -2025 zullen veel erger worden dan de jaren 2020-2022, omdat we een hittepiek zullen zien als gevolg van de omkering van het El Niño - La Niña - effect in de oceaanstromingen. De afgelopen drie jaar heeft het de opwarming van de atmosfeer gedempt door het verkoelende effect. Zonder die verkoeling zal de opwarming van de aarde versneld toenemen, waardoor de gemiddelde oppervlaktetemperatuur wereldwijd al in 2024 of 2025 kan stijgen tot 1,5 graden Celsius boven pre-industrieel niveau.

Wat me nog meer pijn doet om te zeggen, is dat onze kleinkinderen het nog veel erger zullen zien worden. We zouden liever zien dat het beter wordt, maar dat gaat niet gebeuren. We kunnen dit probleem niet 'beter denken' of 'wegwensen'.

Dus ja. Ik denk dat ik zo meteen nog maar eens aan de piano ga zitten. Want, voor alle duidelijkheid, ik ben geen huilbaby. Als ik op de piano improviseer, ga ik meestal volledig op in de muziek en verdwijnen al mijn rationele gedachten naar mijn achterhoofd. Als ik speel ben ik gedachteloos en dat is mijn ultieme ontsnapping aan de waarheid en werkelijkheid.

'And then I pick myself up, dust myself off and start all over again'.

<https://www.bartflosmusic.com>

Meer weten?

<https://www.demensalsgrens.nl>

'De mens als grens - over de onbuigzame barrières van ons bestaan'.